

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

8 DÉCEMBRE 1954.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les articles 41 et 68 de l'arrêté-loi du 25 février 1947 coordonnant et modifiant les lois sur le régime de retraite des ouvriers mineurs et assimilés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi poursuit deux objectifs :

1°) la modification de l'article 41 *b*) de l'arrêté-loi du 25 février 1947, modifié par la loi du 28 mai 1949 qui dispose que « pour le pensionné qui travaille encore, c'est-à-dire pour celui qui se procure par son travail personnel, quelle que soit la nature de ce travail, des ressources d'un montant brut supérieur à 1.000 francs par mois, la fraction mensuelle du supplément de pension est diminuée du montant des ressources excédant la dite somme de 1.000 francs. »

Il semble que l'expression « *montant brut* » soit interprétée actuellement dans des conditions qui paraissent erronées. En effet, lorsqu'un demandeur fait un commerce, on ne l'autorise pas à déduire du prix de vente de ses marchandises les frais de transport et d'autres frais sans lesquels le commerce ne peut manifestement pas se faire et, en tout cas, un bénéfice, même brut, ne peut se concevoir.

C'est pourquoi il semble plus rationnel de considérer, en la matière, non plus le montant brut des ressources, mais le montant net de celles-ci, tel qu'il est fixé par l'administration des contributions directes pour la fixation de l'impôt sur les revenus professionnels.

Nous proposons donc de modifier l'article 41 *b* dans le sens indiqué ci-dessus.

2°) l'assimilation, au bénéfice des apprentis mineurs, du temps de présence dans un centre de formation professionnelle reconnu, au temps de travail effectif donnant droit à l'application du régime de retraite des ouvriers mineurs.

Par un accord intervenu le 19 mars 1954, en présence du Ministre des Affaires Economiques et du Ministre de l'In-

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

8 DECEMBER 1954.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 41 en 68 van de besluitwet van 25 Februari 1947 tot samenvoeging en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel voor de mijnwerkers en de ermede gelijkgestellten.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

In dit wetsvoorstel worden twee doeleinden nagestreefd :

1°) wijziging van artikel 41 *b*) van de besluitwet van 25 Februari 1947, gewijzigd door de wet van 28 Mei 1949, dat bepaalt « voor de gepensioneerde die nog werkt, dat wil zeggen die zich door zij persoonlijke arbeid, ongeacht de aard er van, inkomsten verschaft waarvan het *bruto-bedrag* 1000 frank overschrijdt, wordt het maandgedeelte van de pensioenbijslag verlaagd met het inkomstenbedrag dat die som van 1000 frank te boven gaat. »

Het schijnt dat de uitdrukking « *bruto-bedrag* » thans op verkeerde wijze wordt uitgelegd. Inderdaad, wanneer een aanvrager handel drijft, laat men hem niet toe van de verkoopprijs van zijn waren de vervoerprijs en andere kosten af te trekken zonder welke de handel klaarblijkelijk niet kan gedreven worden en een winst, zelfs een bruto-winst, ondenkbaar is.

Daarom schijnt het ons rationeler toe in dit verband niet meer het bruto-bedrag, maar wel het netto-bedrag der inkomsten te beschouwen, zoals het door het bestuur der directe belastingen met het oog op de vaststelling van de bedrijfsbelasting wordt bepaald.

Wij stellen dus voor artikel 41 *b* te wijzigen zoals hierboven is aangeduid.

2°) gelijkstelling, ten voordele van de mijnwerkersleeringen, van de tijd die zij in een erkend centrum voor beroepsopleiding hebben doorgebracht, met de duur van de werkelijke arbeid die recht geeft op de toepassing van het pensioenstelsel voor mijnwerkers.

Door een akkoord, op 19 Maart 1954, in tegenwoordigheid van de Minister van Economische Zaken en van de

struction Publique, les représentants des patrons charbonniers, les représentants des travailleurs des mines, ainsi que l'Administration des mines, ont décidé de créer cinq centres de formation professionnelle pour apprentis mineurs.

Ces cinq centres — un par bassin : Campine, Liège, Charleroi, Centre et Borinage — ont ouvert leurs portes en septembre dernier. Plusieurs centaines de jeunes gens de 14 à 16 ans y sont inscrits et suivent les cours.

L'intérêt de ces centres ne doit pas être démontré. Ils amélioreront la qualité de la main-d'œuvre, faciliteront et renforceront l'application des mesures de sécurité et d'hygiène et contribueront à créer un courant favorable vers les métiers pratiqués dans l'industrie des mines.

Il est donc équitable de récompenser les jeunes gens qui acceptent de passer par les centres de formation professionnelle avant de faire carrière dans la mine. C'est pourquoi il convient de considérer, pour l'application de la loi régissant la pension des ouvriers mineurs, le temps d'apprentissage au même titre que le temps de service effectif. Nous proposons donc d'ajouter un 10°) à l'article 68, Section VII. — Des bonifications de Services — de l'arrêté-loi du 25 février 1947.

Minister van Openbaar Onderwijs gesloten, hebben de vertegenwoordigers van de kolenmijnbazen, van de mijnwerkers en van het Mijnwezen besloten tot de oprichting van vijf centra voor beroepsopleiding voor mijnwerkersleerlingen.

Die vijf centra — één per bekken : Kempen, Luik, Charleroi, Centrum en Borinage — werden in September 11. geopend. Verscheidene honderdtallen jongelieden van 14 tot 16 jaar zijn er ingeschreven en volgen er de leergangen.

Het belang van die centra behoeft niet te worden bevestigd. Zij verbeteren de kwaliteit van de arbeidskrachten, vergemakkelijken en versterken de toepassing van de veiligheids- en gezondheidsmaatregelen en wekken een gunstige stroming naar de beroepen die in de mijnnijverheid worden uitgeoefend.

Het ware derhalve billijk de jongelieden te belonen die er in toestemmen de centra voor beroepsopleiding te doorlopen alvorens hun loopbaan in de mijn aan te vatten. Daarom moet, voor de toepassing van de wet tot regeling van het mijnwerkerspensioen, de leertijd in aanmerking worden genomen in dezelfde mate als de werkelijke diensttijd. Wij stellen dus voor een 10° toe te voegen aan artikel 68, Afdeling VII — Dienstbonificaties — van de besluitwet van 25 Februari 1947.

O. BEHOGNE.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 41 b) de l'arrêté-loi du 25 février 1947 coordonnant et modifiant les lois sur le régime de retraite des ouvriers mineurs, est modifié comme suit :

b) pour le pensionné qui travaille encore, c'est-à-dire pour celui qui se procure par son travail personnel — quelle que soit la nature de ce travail — des ressources d'un montant net supérieur à 1.000 francs par mois, la fraction mensuelle du supplément de pension qui lui est dû en conformité du 3° de l'article 42 est diminuée du montant des ressources excédant la dite somme de 1.000 francs. La pension à lui attribuer mensuellement ne peut toutefois être inférieure au douzième du produit du nombre d'années de services admissibles pour la retraite, par 115 francs s'il est marié, ou par 80 francs s'il est célibataire, veuf ou divorcé.

Les dispositions faisant l'objet du b) ci-dessus sortent leurs effets au 1er janvier 1955.

Art. 2.

Il est ajouté *in fine* à l'article 68 du même arrêté-loi un 10° rédigé comme suit :

« 10°) Le temps durant lequel l'assuré a fréquenté un des centres reconnus de formation professionnelle de l'industrie charbonnière.

» Les dispositions faisant l'objet du 10° ci-dessus sortiront leurs effets au 1er octobre 1954. »

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 41 b) der besluitwet van 25 Februari 1947 tot samenvoeging en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel voor de mijnwerkers, wordt gewijzigd als volgt :

b) voor de gepensioneerde die nog werkt, dit wil zeggen die zich door zij persoonlijke arbeid, ongeacht de aard er van, inkomsten verschaft, waarvan het netto-bedrag 1.000 frank per maand overschrijdt, wordt het maandgedeelte van de pensioenbijslag, die hem overeenkomstig 3° van artikel 42 verschuldigd is, verlaagd met het inkomstenbedrag dat die som van 1.000 frank te boven gaat. Het hem maandelijks toekomend pensioen mag evenwel niet lager zijn dan één twaalfde van de som van het aantal jaren dienst die voor het pensioen in aanmerking komen, vermenigvuldigd met 115 frank, indien hij gehuwd, of met 80 frank, indien hij ongehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden is.

Het bepaalde in b) hierboven heeft uitwerking op 1 Januari 1955.

Art. 2.

Aan artikel 68, *in fine*, van dezelfde besluitwet, wordt een als volgt luidend 10° toegevoegd :

« 10°) De tijd gedurende welke de verzekerde lessen heeft gevolgd in een van de erkende centra voor beroepsopleiding van de kolennijverheid.

» Het bepaalde in 10° hierboven heeft uitwerking op 1 October 1954. »

O. BEHOGNE,
F. BERTRAND,
N. DUVIVIER.